

Anglia nem ismeri el a szeptatista kormányt.

A *Daily Telegraph* diplomáciai tudósítója írja: A brit kormány elhatározta, hogy a szeptatistákat nem engedik be az angol zónába és nem ismeri el szeptatista-kormányt. A rajna-vidéki brit hatóságokat utasították, hogy ilyen értelemben járjanak el, tekintet nélkül arra, hogy a francia és belga hatóságok elismernek-e egy független Rajna-vidéket, vagy egy független Pfalzt, vagy nem. Nem szándéka továbbá a kormánynak a kölni területen lévő német tisztviselők és vasutasok ellenőrzése jogát a francia-belga vasuti igazgatásnak átadni. A megszállott területekből a brit megfigyelők azt jelentik, hogy a francia helyi hatóságok támogatnak egyes szeptatista csoportokat, így különösen Mathes híveit. A belga helyi hatóságok semlegessége is kétes.

A bajor néppárt a Kahr-kormány mellett.

A bajor néppárt tegnapi országos ülésén dr. Rehd képviselő, pártelnök jelentést tett a bajor politika helyzetéről. Ennek során nyomatékosan fordult az ellen, hogy egyes hazafias egyesületekben nem mindig a hazafias gondolat az irányadó. Lossow tábornok esetére vonatkozólag lehetetlennek tartja, hogy Bajorország a tábornokot elejtse. Bajorország követeli, hogy a weimari alkotmány által megszüntetett fűszéjogot pénzügyi, katonai és közlekedési területen adják vissza nekik. Heim képviselő felhívta a pártot, hogy feltétel nélkül csatlakozzék a kormány politikájához. Visszautasítja azon vádat, mintha ő szeptatista lenne. Egész életében a németiség javára dolgozott. A miniszterelnök megindokolja a kormány álláspontját a Lossow-ügyben. A párt egyhanguan helyeselte a bajor állam-kormányt, az állami főbiztost és a pártvezetőség magatartását, nevezetesen a Lossow-kérdésben. Lerchenfeld gróf volt miniszterelnök kijelentette, hogy nagy hibákat követtek el a tábornok esetével kapcsolatban. A párt végül háláját és elismerését fejezte ki az állam-kormányának.

Balogh Károly kertváros-terve.

(A Szege tudósítójától.) Legutóbbi számában megírta a Szege, hogy Balogh Károly tanácsnok, a város építési osztályának vezetője egy kertváros létesítésének tervével foglalkozik és javaslatát rövidesen már a tanács elé is terjeszti. Mivel ez a terv a mai idők egyik leg-súlyosabb problémájának, a lakásínségnek enyhítését célozza, szükségesnek tartottuk, hogy róla Balogh Károlytól részletesebb információkat kérjünk. Az építési tanácsnok érdeklődésünkre elmondotta, hogy már régebben foglalkozik a kertváros létesítésének gondolatával. A város területének hosszas tanulmányozása után megállapította, hogy erre a célra legmegfelelőbb az a háromszögletű terület, amely a Vám-tér, a Cserepes-sor és a Szabadkára vezető országot között terül el a közbizottság előtt. Ez a terület jelenleg vizállásos ugyan, de a vizet róla könnyen le lehetne vezetni. A csatornák szennyvizének egy részét vezették ugyanis ide és az megöltötte a talajba ásvó gödröket. Jelenleg a város nem használja semmire ezt a harminchat-negyven magyar hold nagyságú földdarabot, amelynek a kertváros szempontjából előnye az is, hogy aránylag nem esik messze a város központjától és közvetlenül mellette halad el a villamos is.

Balogh Károly néhány hét előtt már fel is kérte a mérnöki hivatalt, hogy a kiszemelt terület parcellázási tervrajzát készítse el. Jakabffy Lajos főmérnök elkészítette a tervrajzot és azt átadta az építési tanácsnoknak. A tervrajz szerint hetvenkét hatszáz négyszögletes telek hasítható ki a kérdéses területből, amelynek a Vám-tér felé eső szögletéből körülbelül hat holdat a város régebben a hadügyminisztériumnak adott át katonai építkezések céljaira. A hadügyminisztérium azonban nem épített és a földet így a város visszaveszi.

— Ez a darab lenne — mondotta Balogh Károly — a kertváros parkja, amelynek közepén korcsolyateret létesítené a város és ezzel egy régi hiányt is pótolna. Ezt a hat holdat annak idején egykoronás — egy aranykoronás — négyszögletű egységként adta volna át a város a hadügyminisztériumnak. Véleményem

A Bajorországhoz intézett jegyzékét, melyben a bajor kormányt felszólítják arra, hogy az alkotmány szerinti állapotot állítsa ismét helyre, vasárnap nyújtották át Enilling miniszternek. Ha hétfőn Münchenben minisztertanács volt, mely a birodalmi kormány jegyzékével foglalkozott.

A szász kormány nem mond le.

Az állami kancelláriából jelentik: A szász kormány határozottan visszautasítja a birodalmi kancellárnak azt a felszólítását, hogy mondjon le. Politikai ok erre nincs és a birodalmi kormány követelése a birodalmi alkotmány értelmében megengedhetetlen. Csak a szász országgyűlés jogosult a szász kormány lemondására. Addig, amíg ez nem történik meg, a szász kormány megmarad a helyén, azonban az országgyűlésen mielőbbi döntést provokál.

A birodalmi elnök ma kiadott rendeletében felhatalmazza a birodalmi kancellárt, hogy a szász kormányt és szükség esetén más szász hatóságokat is elmozdítson. A birodalmi kancellár a felhatalmazás alapján, minthogy a szász kormány válasza megtörtént, a szász szabad állam részére hatádkétként birodalmi biztost nevez ki.

Ujabb zavargások.

A Freibergben lefolyt utcai harcokról jelentik: A lázadók az éj folyamán a kaszárnya közelében kézigárdákat vetettek. Számos fegyverlövés is történt. A végleges megállapítások szerint a birodalmi véderő részéről két ember súlyosan, egy könnyen megsebesült. A lázadók hívei közül 23 életét veszlette. Eddig 231 sebesültet szállítottak kórházba. Megállapították, hogy az október 27-én délelőtti történi események alkalmával igen nagy számú olyan ember vett részt az összeesküvésben, akik a munkanélküliek legutóbbi tüntelése alkalmával vezető szerepet játszottak. Hír szerint kétes külföldi elemek nagy számban vettek részt a lázításban.

szert az építkezési kedv előmozdítása érdekében ugyanennyiért kellene átengedni a városnak a telkeket is. Elsősorban az lenne a feladat, hogy a vizállásos területet feltöltsük, a vizet róla levezessük és a szükséges közművekkel: vízvezetékkel, csatornákkal, világítással ellássuk. A rendezés költségeit vagy az az érdeklőség teremtené elő, amely kezébe veszi az építést, vagy pedig a város, de ebben az esetben az érdeklőség gondoskodik a költségek amortizálásáról, még pedig úgy, hogy a költségeket elosztanak a parcellák között és az egy aranykoronás eladási árhoz hozzáadják. Az eladási ár megfizetésének határidejét azonban hosszabb időre — mondjuk harminc évre — tűznék ki.

— A vevők természetesen csak a záros határidőhöz költött építkezési kötelezettség vállalásával vehetnék át a telkeket. Az építkezés módja egységes lenne. A házak előtt meghatározott nagyságú előkert és mögöttük kis udvar. Hátul pedig, körülbelül ötszáz négyszögletű maradna, amelyen gyümölcsöszt létesíthetnének, vagy pedig konyhakertészetre használhatnák. A kert jövedelme bőven fedezné a rendezési költségek amortizációját.

Elmondotta még Balogh tanácsnok, hogy javaslatát nagyon rövid időn belül, lehetséges, hogy már a keddi közgyűlést előkészítő tanácsülésen betervezzék és reméli, hogy terve a tanács osztatlan tetszésével találkozik.

Megkérdeztük a polgármestert is Balogh Károly tervéről. A polgármester kijelentette, hogy a kérdéses területet nem szívesen engedné át erre a célra, mert az közel fekszik a vasúthoz és így ipartelepek számára nagyon alkalmas.

Véleményünk szerint a polgármester érve nem elég erős, amennyiben a jövőbeli ipartelepek számára marad ugyan ott még elég nagy földdarab. Ha azonban Balogh Károly terve a polgármester elzárkózása miatt mégis megvalósulna, talán az lenne a leghelyesebb, ha a kertváros felépítésére összehozható részvénytársaság a város központjában építene fel egy többemeletes bérpalotát és erre használná föl azt a pénzt, amit a kertváros építésére akart

fordítani és a város erre az építésre adná meg mindazokat az „építési kedvet előmozdító” kedvezményeket, amelyeket a kertváros számára biztosított volna.

Tűzoltók napja.

(A Szege tudósítójától.) Október utolsó, nagyszerű vasárnapján nagy napja volt nemcsak a szegedi tűzoltóknak, hanem az egész ország hívatásos és önkéntes tűzoltóinak. Már szombaton este érkeztek meg Szegedre a fővárosi és vidéki tűzoltótestületek képviselői, akik mind részt akartak venni a Szegedi Önkéntes Tűzoltók ötven esztendő jubileumán. Az önkéntes tűzoltók — akiknek elődjei ötven évvel ezelőtt kezdték meg mentőmunkáikat — vasárnap reggel ünnepi fölvonulással kezdték meg a jubileumi ünnepséget. Tíz órakor a rókus templomban mise volt, majd a tűzoltók és a vendégek visszatértek a Kossuth Lajos-sugárúti tűzoltóaktanyába.

A lakánya előtt a Szilágyi-utcán végig hosszú sorban állanak a motorok, létrák és mentőkocsik. A hosszú sor elején sokan csodálják a legujabb motorfecskeket, amely csak néhány napja van a szegedi tűzoltók tulajdonában.

A hatalmas szertérem teljesen üres, kis emelvény van az egyik végén, mögötte vigyázóállásban az önkéntes tűzoltók ragyogó sisakban. A terem zsúfolásig tele van vendégekkel, akiknek soraiban ott vannak Marinovich Imre dr. államtitkár, az Országos Tűzoltó-Szövetség elnöke, Kószó István dr. államtitkár, Kőszeghy Sándor helyettes államtitkár, Aigner Károly dr., Somogyi Szilveszter dr., Botka Sándor dr., Budcz Károly és Krusina Manó, a helyőrség parancsnoka.

Botka Sándor dr. rendőrfőtanácsos mondja az első beszédet:

— Amikor itt most Szeged város és az ö jeles tűzoltósága a szegedi tűzoltóság ötven éves jubileumát üli, nem illenék az ünnep csillogását a gyász sötétjével kevernünk. Hallgatnunk kellene arról a nyolc tűzoltóról, akik hiányzanak a mai ünnepélyről, mert amikor kigyúlt a nagy tűz, elmentek oda, ahonnan a lángok hazánk határai felé csapkodtak. S ott égték a nagy világegésben.

A nagy tapssal fogadott, hatásos beszéd után Breisach Béla kanonok szentelte föl a nyolc hősi halált halt tűzoltó emlékére állított emléktáblát. Vitéz Horváth Gyula helyezte ezután koszorút az emléktáblára a vitézi szék nevében. Most a tűzoltólegénység díszmenetben vonult el az emléktábla előtt. Az új motorfecskeadó felszentelése következett, majd Papp Ferenc főparancsnok megköszönte a város áldozatkészségét és kijelentette, hogy a tűzoltóság megvédi a várost, ha kell élete árán is a tűzveszedelemtől. Marinovich Imre és Bakó László beszétek ezután.

Délben egy órakor diszkozyűlés volt a városháza nagytermében. Az üdvözlések fölolvása után Hegedűs Béla tűzoltótiszt és Kószó Sándor beszéde következett. Marinovich Imre átadta ezután Várossy, Straub tűzoltóknak és Cserő dr. ügyvédnek a kormány kitüntetését. Ezuán Kószó István tartotta meg beszédét.

— A becsületet sajtó üdvözlöm — mondotta többek között —, amely a magyar nemzeti érzés zászlóját lobogtatja a fronton. Azt a sajtót utálok és elillem, amely csak azért jelenik meg a fronton, hogy azt ledöntse. Ma a magyar sajtó nagyrésze dolgozik, hogy a multak bűneit rendbehozza és hogy megmutassa: a sajtó nemcsak rombolni, hanem építeni is tud.

Délután három órakor a tűzoltók diszgyakorlatot mutattak be a Honvéd-téren. A nagyszerű mutatványok közül kiemelkedett a tűzoltók önmentése, amely alkalommal egyes tűzoltók a Czimmer szalámigyár padlásablakából egyellen kötélen ereszkedtek le a térre. Bemutatták ezután különböző tárgyak megmentését az „égő emeletől”. A szépszámban egybegyűlt közönség hangos tapssal jutalmazta az ugynevezett mentőzsdák bemutatását. Ez alkalommal a harmadik emeletről a nézők közül mentettek ki a tűzoltók egyeseket meglepő eredménnyel. Majd egy „monstre-támadás” következett a Honvéd-tér összes házai ellen. Percek alatt a háztetőkön voltak a tűzoltók; ebben a munkában részt-